

۲۹۰ - مؤیدا

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

۲۹۰ - مؤیدا

مؤیدا، بصر حدید دقت نما در دریای فضل و جود مستغرق و العطش العطش بر زبان رانی و در حدیقه انیقه جنت ابی داخلی و اَیْنَ نَسِیْمُ عِنَايَتِكَ يَا رَبِّي الرَّحْمَنُ بر آری. حق با شماست زیرا ملیک لولاک رَبِّ زِدْنِي مِيفرمود دیگر معلوم است من و شما باید هر دم ضجیح و صریح هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً يَا رَبِّي الْأَعْلَى بر آرم. باری نظر جناب عالی در فیض نامتناهی است و البته به پایان نرسد و لکن باید قدری نیز در مواهب حاصله ملاحظه نمود و اَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ پیاد آورد. ملاحظه فرما که ما مانند جهانیان در جهان عدم بودیم ولی بفضل حق در عالم قَدَمِ قَدَمِ نهادیم اسیر ناسوت بودیم فیض ملکوت یافتیم مشتی خاک بودیم راه به جهان پاک پی بردیم دیده ها خوابست و این چشمها منتظر ظهور الطاف، قلوب غافل و این دلها مترصد ظهور موهبت کبری. گویند که محمد غزالی روزی به مسجد آدینه در آمد قارئی این آیه تلاوت مینمود یا عبادی الذین اسرفوا علی انفسهم تلاوت نمود غزالی فریاد برآورد اَسْنَدَهُمْ إِلَى نَفْسِهِ و از شدت فرح و سرور بیهوش شد و بیفتاد و در عالم بیهوشی فریاد لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ میزد. حال قیاس فرما عِنْدَ ذَلِكَ تَظْهَرُ الْحَقِيقَةُ وَ تَشْكُرُ رَبَّكَ بُكْرَةً وَ عَشِيًّا.

ORIGINAL

AUDIO